

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3135/2025
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Микица Срећковић, адвокат из ..., против туженог ББ из насеља ... – Општина ..., чији је пуномоћник Срђан Спасић, адвокат из ..., ради предаје, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 333/24 од 10.09.2024. године, у седници одржаној 05.02.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 333/24 од 10.09.2024. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 333/24 од 10.09.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Зајечару П 588/22 од 18.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му преда у државину непокретност и то: гаражу површине 225 м², објекат до гараже – радионице и канцеларије површине 664 м², купатило са гардеробом површине 624 м² који се налазе у насељу ... на кп бр. ..., .. и ... све у КО ..., као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 103.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 333/24 од 10.09.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог

члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца за предају у државину непокретности ближе описане у ставу првом првостепене пресуде. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер се ради о парници ради предаје у државину непокретности, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Зато нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу с тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази износ противвредност 40.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради предаје у овој правној ствари поднета је 04.07.2022. године. Вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**